GAZETA TRANSILVANIEI.

REDACȚIUNEA ȘI ADMINISTRAȚIUNEA:
BRAȘOVŬ, piața mare Nr. 22.

„GAZETA“ IESE ÎN FIECARE ḐI.

Pe unŭ anŭ 12 fior., pe șése lunĭ 6 fior., pe trei lunĭ 3 fior.
România și străinătate:
Pe anŭ 40 fr., pe șése lunĭ 20 fr., pe trei lunĭ 10 francĭ.

ANULŬ L.

SĔ PRENUMERĂ:
la poște, la librării și pe la dd. corespondențĭ.

ANUNCIURILE:
O seriă garmond 6 cr. și timbru de 30 cr. v. a. pentru fiecare publicare

Scrisorĭ nefrancate nu se primescŭ. — Manuscripte nu se retrămitŭ.

Nr. 267. *Vinerĭ, 4 (16) Decemvre.* **1887.**

Brașovŭ, 3 Decemvre 1887.

Analisândŭ articululŭ din Sĕlăgiu, ce l'amŭ publicatŭ în fruntea numĕrului de Mercurĭ, ajungemŭ la nisce resultate fórte nesatisfăcĕtóre și carĭ trebue sĕ nască în noi cele mai seriόse îngrijirĭ pentru viitorŭ.

Despre ce tractéză acestŭ articulŭ? Elŭ atinge o cestiune, care nu ne este tocmai nouă și care s'a ventilatŭ mai multŭ séu mai puținŭ în ḑiaristica nóstră: cestiunea estraselorŭ matriculare.

Nu numai odată ni s'a raportatŭ, mai vêrtosŭ din părțile sĕlăgiene și sătmărene, că funcționarii ungurĭ dela administrațiă și dela justițiă din acele comitate au întrodusŭ pracsa, se 'nțelege în modŭ arbitrarŭ după tipiculŭ lorŭ de *„teremtette“*, ca sĕ respingă tóte actele părțilorŭ private décă se alătură lângă ele estrase matriculare în limba română și nu în limba maghiară.

Este unŭ faptŭ fórte întristătorŭ, dér rĕmâne faptŭ și nu se póte nega, că adecă ómenii la noi au începutŭ a se obicĭnuì cu asemenĭ călcărĭ de lege și nu-i mai surprinde când audŭ, că în comitatulŭ cela și cela se comitŭ acte de violență în detrimentulŭ dreptului nostru de limbă. Până la unŭ punctŭ órecare se și póte esplica lucrulŭ acesta. Actele arbitrare ale autorităților ungurescĭ s'au înmulțitŭ mai alesŭ de vre-o câți-va anĭ încóce în așa mare mĕsură, încâtŭ în adevĕrŭ amŭ ajunsŭ la unŭ punctŭ, ca nimicŭ sĕ nu ne mai pótă mira.

Dér acéstă împrejurare durerósă nu justifică nicidecum indolența, cu care se pórtă cei mai de aprópe interesațĭ față cu asemenĭ acte de violență ale ómenilorŭ dela putere.

Și indolență trebue sĕ numimŭ acea neînțelésă purtare a celorŭ deopotrivă amenințațĭ, care îĭ ține nemișcațĭ pe locŭ, când se aprinde coperișulŭ casei lorŭ.

Nu scimŭ cum s'ar caracterisa locuitorii unei case marĭ, carĭ prinḑêndŭ de scire, că într'o aripă a clădirei lorŭ a isbucnitŭ foculŭ, arŭ sta liniștițĭ cu mânile în sînŭ ḑicêndu-șĭ: vĕḑă cei ce locuescŭ în acea parte cum vorŭ stinge foculŭ!

Credemŭ că într'unŭ asemenea casŭ nicĭ de indolență n'ar mai puté fi vorba, ci de ceva multŭ mai gravŭ.

Ei bine, într'o astfelŭ de situațiune tristă se aflŭ bieții Sĕlăgenĭ când esclamă *unulŭ câte unulŭ nu ne putemŭ apĕra!*

E învederatŭ, că décă se atacă o instituțiune, décă se atacă drepturile autonóme ale bisericei, apĕrarea câte unui bietŭ preotŭ, pe care-lŭ ajunge călcarea de lege, nu cumpĕnesce multŭ, protestulŭ și recursurile lui se punŭ *ad acta* și autoritățile mergŭ mai departe și nejenatŭ pe cărarea apucată a violințelorŭ.

Ba mai multŭ. Suntemŭ informațĭ, că nu numai odată încălcările dese ale drepturilorŭ bisericei au îndemnatŭ pe înșiși episcopii de a adresa representațiunĭ guvernului. Și nicĭ aceste representațiunĭ n'au avutŭ o sórte mai bună, decâtŭ recursurile preoțilorŭ din diferitele ținuturĭ mai amenințate.

Décă ómenii noștri au începutŭ a se obicĭnui cu călcările de lege, atuncĭ cum sĕ nu se fi obicĭnuitŭ și cei dela guvernŭ a pune tóte protestele, representațiunile și plângerile Româniloră *ad acta*, neluându-le în considerațiune?

Și décă vomŭ cerceta, care e causa că așa ceva este cu putință, nu vomŭ puté afla nicidecum alta decâtŭ aceea ce o indică cu atâta durere sufletéscă Sĕlăgenii în articululŭ memoratŭ: *unulŭ câte unulŭ nu ne putemŭ apĕra.*

S'au gânditŭ și s'au rĕsgânditŭ Sĕlăgenii cum arŭ puté scăpa de periculŭ ce le amenință biserica cu distrugere, „căcĭ părțile private neajungêndu-șĭ scopulŭ cu estrasele ce le primescŭ dela preotŭ, vĕdŭ în acéstă causa neajunsului lorŭ și preotulŭ este adusŭ în colisiune cu poporulŭ, pe care-lŭ păstoresce“ — și au ajunsŭ la următorulŭ resultatŭ:

„Sĕ cere“, ḑicŭ ei, „sĕ punemŭ umĕrŭ la umĕrŭ, sĕ ne apĕrămŭ drepturile sânte câte nĭ-au mai rĕmasŭ și sĕ nu lăsămŭ ca inimiculŭ sĕ facă o spărtură câtŭ de neînsemnată în zidulŭ cetății nóstre, ca nu cumva din acea mică spărtură sĕ se facă în grabă o pórtă deschisă, pe care inimiculŭ sĕ între după placŭ și sĕ ne supere și turbure când va voi!“

Sĕ punemŭ dér umĕrŭ la umĕrŭ. Acésta este marea acsiomă a tuturorŭ celorŭ ce se află în periculŭ și este clarŭ, că numai acésta ne póte scăpa și pe noi de peire.

Dér lucru durerosŭ și de trei orĭ durerosŭ tocmai în punctulŭ acesta alŭ apĕrării comune ómenii noștri documentéză o nedibăciă și o nepricepere de spăriatŭ.

Până acum celŭ puținŭ bisericanii noștri mai aveau unŭ pretextŭ óre-care slabŭ pentru a se scusa față cu neajunsurile causate prin procederile lorŭ de *unulŭ câte unulŭ*. Era vorba de apĕrarea drepturilorŭ politice și când le ḑiceamŭ sĕ pună umĕrŭ la umĕrŭ, ne rĕspundeau că dânșii nu potŭ face oposițiune directă guvernului și nu potŭ face politică mare, căcĭ nu vorŭ sĕ periciteze interesele bisericei.

Ei bine, drepturile politice le-a dusŭ povoiulŭ maghiarisării violente și au mai rĕmasŭ drepturile bisericei, carĭ asemenea suntŭ împresurate aḑĭ de tóte părțile de acestŭ povoiu.

Au ajunsŭ dér sĕ fiă în periculŭ chiar interesele bisericei. Cu ce arŭ mai puté dér motiva bisericanii noștri, că nu a sositŭ nicĭ acum timpulŭ ca sĕ pună umĕrŭ la umĕrŭ?

Și bine sĕ însemnămŭ, că nu mai póte fi vorba aicĭ numai de una séu alta din cele douĕ bisericĭ ale nóstre, ci de amêndouĕ, căcĭ povoiulŭ se îndréptă cu aceeașĭ vehemență asupra a mêndurora.

Nu mai încape nicĭ o îndoiélă că spărtura ce se va face în cetățuia bisericei din Sĕlagiu, va rĕsufla cu timpulŭ tocmai la Brașovŭ.

Avemŭ înse înaintea nóstră alte încercărĭ de a face spărturĭ în dreptulŭ de autonomiă alŭ bisericelorŭ române, la carĭ ne putemŭ provoca ca sĕ dovedimŭ, că cei dela Blașiu suntŭ totŭ așa de amenințațĭ ca și cei dela Sibiiu.

Vomŭ aminti numai ordinațiunea ministrului de culte și instrucțiune publică ungurescŭ, prin care se ordonă episcopilorŭ românĭ de ambele confesiunĭ, ca sĕ aștérnă tóte actele despre destituirea vr'unui învĕțătorŭ acestui ministerŭ spre aprobare. Nu este acésta o spărtură flagrantă în autonomia bisericilorŭ nóstre?

Mai amintimŭ ordonanța ministerială privitóre la adresele scrisorilorŭ oficióse dintre autoritățile nóstre bisericescĭ. Nu este și acésta o încercare de a escamota dreptulŭ de limbă alŭ ambelorŭ bisericĭ?

Și într'o cestiune de-o importanță atâtŭ de mare principiară ce spectaculŭ ni se înfățișéză? *Unulŭ câte unulŭ* au interpretatŭ ordonanța după cum i-a tăiatŭ capulŭ, și resultatulŭ?

Sĕlăgenii au unŭ bunŭ presĕmțŭ de acestŭ resultatŭ, când dorescŭ sĕ observămŭ în viitorŭ o astfelŭ de purtare, ca „adversarulŭ, vĕḑêndu-ne că ne cunóscemŭ dreptulŭ și suntemŭ solidarĭ, sĕ fiă mai cu respectŭ față cu noi și cu biserica nóstră!“

Amŭ ajunsŭ la unŭ punctŭ decisivŭ în viața nóstră națională și bisericéscă, acésta o sêmte fiă-care din noi.

Când ne vomŭ cunvinge odată pe deplinŭ dela vlădică până la opincă, că unulŭ câte unulŭ nu mai putemŭ rĕsbi, ci trebue sĕ punemŭ cu toții numĕrŭ la umĕrŭ?

Nouă conferință militară în Viena.

Consultările militare din ḑilele din urmă s'au continuatŭ alaltaerĭ într'o conferință, care s'a ținutŭ sub preșidința Maiestății Sale, de față fiindŭ archiducele Albrecht, ministrulŭ de rĕsboiu Bylandt-Reidt, șefulŭ statului majorŭ generalŭ br. Beck și mai mulțĭ șefĭ de secțiune din ministerulŭ de rĕsboiu.

Cronică politică.

In 13 Decemvre n. s'a comunicat camerelorŭ francese mesagiulŭ președintelui Republicei. Elŭ constată mai întâiu, că alegerea sa însémnă voința țerei de a delătura orĭ-ce causă de neînțelegerĭ. Grija pentru interesele de viéță ale patriei, pentru renumele sĕu înaintea Europei și pentru influința sa legitimă în afară a pretinsŭ unire, și acelașĭ gândŭ patrioticŭ a făcutŭ sĕ se concentreze tóte voturile asupra unui singurŭ nume. Guvernulŭ se va strădui a ușura buna înțelegere și unirea dintre partidele republicane; ea va aduce țerei progrese bine cumpĕnite și reforme practice, carĭ au menirea de a încuragia munca națională, de a întări creditulŭ, de a face sĕ înflorescă afacerile și de a pregăti marea luptă de emulare industrială a anului 1889. Ea se va strădui de a îmbunătăți finanțele și de a restabili unŭ seriosŭ echilibrŭ în bugetulŭ statului. Guvernulŭ se va îngriji cu totŭ adinsulŭ și de armată și flotă, a cărorŭ onóre și interese ne suntŭ în deosebĭ scumpe. Camerele dândŭ sprijinulŭ lorŭ guvernului, ca sĕ-șĭ pótă realisa programulŭ vorŭ da Europei gagiulŭ ferbintei dorințe a Franciei, de a contribui la întărirea păcii generale și ele vorŭ ușura susținerea și desvoltarea bunelorŭ relațiunĭ a puterilorŭ esterióre. Mesagiulŭ apeléză la patriotismulŭ camerelorŭ pentru a înaugura o politică de progresŭ, de liniștire și de concordiă. — Mesagiulŭ, precum scimŭ, a fostŭ bine primitŭ de maioritatea camerelorŭ.

Totŭ în 13 ale curentei s'a presentatŭ camerelorŭ francese noulŭ ministeriu Tirard. In camera deputațilorŭ întêmpină ministerulŭ amicĭ în centru, drépta (monarchiștii) se ține reservată, ér stânga observă o atitudine de adversară a ministeriului. Se crede înse că-i vorŭ da pace ministeriului încă în anulŭ acesta 1887 și că până în anulŭ viitorŭ nu se vorŭ face încercărĭ de a-lŭ resturna.

Fóia oficială din Berlinŭ publică o scrisóre a mareșalului curții prințului de corónă germanŭ Radolinski din San-Remo, care ḑice că prințulŭ e mișcatŭ de multele dovedĭ de simpatiă ce i se dau, dér auḑindŭ că acasă în patriă multe festivitățĭ publice și private nu s'au ținutŭ din causa suferinței sale, prințulŭ moștenitorŭ doresce că aceste în viitorŭ sĕ se țină ca totdéuna, deórece îĭ este penibilŭ de a se gândi, că bóla sa, care se prevede că va dura încă lungŭ timpŭ, produce o conturbare atâtŭ de mare în viața publică.

Pentru ḑiua de aḑĭ 15 Decemvre era hotărîtŭ sĕ se încépă discusiunea proiectelorŭ de lege militare în parlamentulŭ germanŭ. Ele vorŭ fi date mai întâiu negreșitŭ unei comisiunĭ spre esaminare.

Ambasadorulŭ rusŭ din Constantinopolŭ Nelidov a admoniatŭ pe Pórtă, ca sĕ plătéscă restanța despăgubirei de rĕsboiu pe anii trecuțĭ care se urcă la suma de 750,000 lire otomane. Se asigură că Nelidov stăruesce sĕ se plătéscă neamânatŭ măcarŭ o parte din acéstă sumă. Precum scimŭ Turcia s'a obligatŭ a rĕplăti datoria ei în rate anuale de câte 350,000 lire.

Mişcarea militară a Rusiei.

Étă cum apreciază „le Temps“, — sub titlulŭ „Scrisorĭ asupra politicei streine“, — mişcarea militară a Rusiei:

Cea mai mică gândire ajunge pentru a asigura că mişcările trupelorŭ Rusiei suntŭ de natură esenţialŭ defensivă. Cum s'ar putea crede că acéstă putere plănuesce, fără aliaţĭ, şi fără de a fi silită la acésta de nisce interese imperióse, sĕ se arunce asupra statelorŭ puternice şi legate între ele prin unŭ pactŭ recentŭ? Pericolulŭ nu va începe şi nu vomŭ avé sĕ ne îngrijimŭ, de decâtŭ în ḑiua când Austria şi Germania se vorŭ crede datóre sĕ rĕspundă la mĕsurile Rusiei de asemenea prin concentrărĭ de trupe, séu mai rĕu încă, în ḑiua când ele 'şĭ vorŭ permite sĕ céră lămurirĭ la Petersburgŭ.

»Supĕrarea pe care ḑiarele germane o arată faţă cu Rusia dovedesce mai alesŭ unŭ lucru, anume că ele înţelegŭ gravitatea revoluţiei care s'a făcutŭ de curêndŭ în posiţiunea respectivă a puterilorŭ. Concursulŭ Italiei nu li se pare d'ajunsŭ pentru a compensa ruptura unei alianţe seculare cu marele imperiu vecinŭ. Ele simtŭ că întregulŭ sistemŭ europeanŭ întemeiatŭ séu ţintitŭ în 1871 a fostŭ atinsŭ de hotărîrea pe care a luat'o Rusia de a-şĭ recâpăta libertatea ei politică. Balanţa forţelorŭ a urmatŭ din nou atotputinţei unui statŭ. Schimbările ce s'au făcutŭ în lume prin nascerea principiului naţionalităţilorŭ, au fostŭ óre cum reparate, compensate prin redeşteptarea unei puterĭ militare care se credea anulată pentru cincĭ-ḑecĭ de anĭ, prin refusulŭ Rusiei d'a se preta la o hegemonia a căreia primă victimă a fostŭ ea, prin comunitatea de interese, în fine, care a creatŭ între aceste două puterĭ comunitatea posiţiunei.

„Acésta e situaţia actuală a Europei, situaţiă, cu care ar trebui sĕ se deprindă chiarŭ aceia carĭ sĕ îmbătaseră unŭ minutŭ de bucuriile stăpânirei universale. Décĭ, „după cum sunt convinsŭ despre acésta — spune autorulŭ articolului — intenţiunile lorŭ suntŭ pacifice, ele vorŭ sfêrşi prin a recunósce că puterile care vorŭ sĕ rĕmâe independente, n'au nicĭ ele altă dorinţă de câtŭ de a împăca această independenţă cu pacea.“

Autorulŭ acestui articulŭ din „Le Temps«, urméză a insista multŭ asupra faptului, că miscarea trupelorŭ Rusiei este o simplă mĕsură defensivă, cu nicĭ unŭ caracterŭ ostilŭ. Elŭ se miră cu dreptŭ cuvêntŭ, cum nisce puterĭ ca Austro-Ungaria şi Germania, înarmate până în dinţĭ, se a'armézá de nisce mĕsurĭ militare curatŭ defensive, luate de unŭ imperiu vecinŭ lăsatŭ isolatŭ(?) şi în afară de orĭ ce alianţă.

Mai departe, articolulŭ din „Le Temps» arată, că starea actuală a raporturilorŭ dintre Rusia şi cele două puterĭ centrale nu e asa de incordată încâtŭ sĕ pótă provoca o ruptură gravă.

Aceleaşĭ vederĭ le esprimă tótă pressa moderată din Francia. Dinpotrivă, ḑiarele intrasigente cerŭ Republicei sĕ fiă gata căcĭ *„ora revanşei a sunatŭ“*

SCIRILE ḐILEI.

Comitetulŭ *kulturegyletului ardelênŭ* a ţinutŭ la 12 Decemvre o adunare, în care s'au cetitŭ rĕspunsurile sosite ale episcopilorŭ ungurĭ cu privire la cunoscuta ofertă a kulturegyletului de a da subvenţiunĭ. Episcopulŭ r. catolicŭ Franz Lönhardt şi episcopulŭ unitarŭ Iosef Ferenz au primitŭ subvenţiunea şi programulŭ de acţiune. Dela Anulŭ nou îşĭ va începe kulturegyletulŭ activitatea sa şi pe têrêmulŭ bisericescŭ, îmbunătăţindŭ lefurile preoţilorŭ şi învĕţătorilorŭ poporalĭ confesionalĭ ungurĭ şi eventualŭ creândŭ posturĭ nouĕ. Conclusulŭ districtului bisericescŭ reformatŭ, cum că principiile reuniunei vatămă autonomia biserícei reformate, se declară ca basându-se pe o ne'nţelegere. O scrisóre adresată curatorului superiorŭ alŭ districtului bisericescŭ br. Kemeny va căuta sĕ dovedéscă punctŭ de punctŭ erórea, dér oferă din nou subvenţiunea, însĕ numai menţinêndu-se principiele reuniunei. La propunerea celorŭ 16 inspectorĭ şcolarĭ ai Ardélului se stabilesce unŭ şirŭ de bibliotecĭ poporale şi pentru procurare de cărţĭ pe anulŭ viitorŭ se votézá 1000 fl. Pentru înmulţirea şi înavuţirea bibliotecelorŭ se va pune în fiăcare anŭ în bugetŭ o sumă corĕspunḑĕtóre. La 1 Ianuarie se fixézá 9000 fl. ca subvenţiunĭ. — Veḑĭ aşa, era şi vremea sĕ'şĭ pregătéscă kulturegyletiştii marele — fiasco.

—x—

Ca în toţĭ anii dela rĕposarea archiereului *Andreiu br. de Şaguna*, aşa şi în acestŭ anŭ în preséra ḑilei. Sf. Andreiu societatea de lectură „Andreiu Şaguna« a elevilorŭ seminarialĭ din Sibiiu a ţinutŭ o şedinţă publică, la care a participatŭ unŭ numĕrŭ frumosŭ din publicŭ. Esecutarea programei a fostŭ bine succesă. Lunĭ în ḑiua Sf. Andreiu s'a ţinutŭ în biserica din cetate serviţiu D-ḑeescŭ şi parastasŭ pentru odichna sufletului Marelui archiereu, la care au luatŭ parte aprópe toţĭ asesorii consistorialĭ şi elevii seminarialĭ dimpreună cu directorulŭ şi câţĭ-va profesorĭ, scrie „Telegrafulŭ Românŭ«.

—x—

Sâmbătă séra la întrunirea literară a »Revistei Nouĕ« din Bucurescĭ directorulŭ acestei reviste d. *B. P. Haşdĕu* a cetitŭ unŭ studiu filologicŭ-istoricŭ asupra *Căpătânei*, partea centrală a rótei. Studiulŭ este scrisŭ atâtŭ de limpede şi de popularŭ, încâtŭ orĭ-ce cetitorŭ va surprinde cu înlesnire firulŭ sciinţificŭ alŭ savantului filologŭ, ḑice „Naţiunea“. Încheerea acestui articulŭ este cea următóre: Sêrbii, Bulgarii şi Ungurii rĕvărsându-se în ţinuturile dintre Dunăre şi nordulŭ Transilvaniei, ei ne-au găsitŭ pe noi Românii aşeḑaţĭ şi rênduiţĭ în aceste ţinuturĭ. Studiulŭ rĕspunde cu succesŭ teoriei rösleriane susţinută în urmă de către istoriculŭ ungurŭ Hunfalvy.

—x—

Într'o grădină din *Zêrnesci*, precum aflămŭ, au *înfloritŭ merii* a doua óră şi *au acum mere* de mărimea unei nucĭ. Aceste din urmă mere nu s'au putută cóce din causa frigului ce a sositŭ. Ceĭ carĭ se interesézá, potŭ sĕ védă mere de acestea culese în ḑilele din urmă la d-nulŭ M. Copony de aci, proprietarulŭ fabricei de hârtiă din Zêrnescĭ.

—x—

Din *Bucovina* se anunţă mórtea meritosului şi veteranului profesorŭ *Drogle*, rĕposatŭ ḑilele aceste în Cernăuţĭ, după o viéţă plină de sacrificii şi muncă pe têrêmulŭ românismului. Înmormêntarea rĕposatului, — cumnatŭ cu poetulŭ Eminescu, — a fostŭ din cele mai impunĕtóre ce s'au făcutŭ vr'odată în capitala Bucovinei unui patriotŭ românŭ!

—x—

Cetimŭ în »Telegrafulŭ« din Bucurescĭ: »Sâmbătă a fostŭ unŭ prânḑŭ la palatŭ în onórea aniversărei căderei Plevnei. M. S. Regele, ridicândŭ unŭ toastŭ, a încheiatŭ astfelŭ: *„Vomŭ munci, vomŭ lupta, vomŭ învinge!“* Generalulŭ Cernatŭ a rĕspunsŭ în numele armatei române.“

—x—

Têrgulŭ anualŭ ce s'a ţinutŭ la 6 Decemvre n. în *Orĕştiă* a fostŭ o nouă dovadă despre lipsa cea mare de banĭ. Din numĕrulŭ celŭ mare de vite duse la têrgŭ, abia s'au vêndutŭ 800 cu preţurĭ de batjocură. Numai negustorii de peşte şi de flanele au vêndutŭ mai bine. Industriaşii de acolo n'au vêndutŭ aprópe nimicŭ.

—x—

Croitoriile militare din Germania lucrézá în ruptulŭ capului ca până la Aprilie 1888 sĕ termine uniformele glótelorŭ.

—x—

Se scrie din *Muntele Athosului* că P. S. Sa Părintele Metropolitŭ Nil. Pentapoleos, în urma unei grave rĕcelĭ, a muritŭ, după şése ḑile de suferinţe, în ḑiua de 12 Noemvre, la mănăstirea Dochiariu, unde fusese chematŭ pentru a celebra oficiulŭ divinŭ la hramulŭ S-ţilorŭ Archanghelĭ. Era în etate de peste şépteḑecĭ şi cincĭ de anĭ în momentulŭ morţei. Defunctulŭ era destulŭ de cunoscutŭ în România, dênsulŭ a fostŭ egumenŭ, în timpulŭ mănăstirelorŭ închinate, la Floreştĭ; scia bine limba română şi simpatisa pentru România. Adăogămŭ că P. S. S. a ocupatŭ câtva timpŭ scaunulŭ patriarhalŭ din Alexandria din Egiptŭ, şi mai acum doi anĭ a fostŭ decoratŭ de guvernulŭ României cu ordinulŭ »Coróna României“ în gradulŭ de mare oficerŭ.

—x—

Societatea literară *„Petru Maiorŭ“* a junimei române din Budapesta la 17 Decemvre a. c. n. serbézá a 25 aniversare dela fondarea sa, prin o şedinţă festivă-literară, ce se va ţiné cu acelŭ prilegiu în restauraţiunea „Szikszay“ et. I. Programulŭ: 1. »Cuvêntŭ ocasionalŭ«, rostitŭ de presidentulŭ societăţii drd. Vasile *Fedorŭ*. 2. „Fericirea din mormêntŭ“ poesie de C. Scrob. Declamatorŭ: drd. Dimetriu *Florescu*. 3. »Filosofulŭ Kant« disertaţie de Vasile *Bologa*, stud. phil. 4. „Grui Sângerŭ« legendă de V. Alesandri, declamatorŭ: drd. George *Dobrinŭ*. 5. Închiderea solemnă prin presidentulŭ societăţii. Începutulŭ la 7 óre séra.

Legatele rĕposatului consiliarŭ Anghelŭ.

Ne grăbimŭ a da locŭ următórei corespondenţe, prin care ni se împărtăşescŭ ultimele disposiţiunĭ ale rĕposatului consiliarŭ Anghelŭ. Legatele sale caracterisézá îndestulŭ nobleţa inimei sale şi sentimentele sale românescĭ:

Sebeşŭ, 14 Decemvre n. 1887.

Stimate d-le Redactorŭ! Cetindŭ în prea stimatulŭ ḑiarŭ alŭ Domniei Tale „Gazeta Transilvaniei“ şi anume în Nr. 262 din 10 Decemvre 1887 st. n. între „Scirile ḑilei“ frumosulŭ anunciu despre repausarea d-lui consiliarŭ aulicŭ în pens. George Anghelŭ, tare ne-amŭ bucuratŭ noi, neamurile lui, şi vĕḑêndŭ stima şi simpatia, ce binevoiescĭ a i-o păstra, amŭ cugetatŭ că nu vomŭ greşi a vĕ ruga, ca sĕ binevoiţĭ în onórea repausatului a publica şi următórele legate, carĭ le-a lăsatŭ după mórtea sa prin literile sale testamentare:

A testatŭ între altele următórele sume, anume:

1. „Asociaţiunei Transilvane“ pentru literatura şi cultura poporului românŭ 300 fl.

2. Pentru Biserica din loculŭ sĕu natalŭ »Zlagna« 100 fl.

3. Pentru Biserica gr. cat. din Sebeşiu 100 fl.

4. Pentru scóla gr. or. din Sebeşiu, la care a fostŭ contribuitŭ şi la edificarea ei 100 fl., acuma altă 100 fl.

5 Pentru sĕracii din Sebeşiu cu scopŭ, ca interesele anuale în totŭ anulŭ la ḑiua sa onomastică sĕ se împartă între 4 sĕracĭ, fiecare din câte una din celea 4 confesiunĭ din Sebeşiu 200 fl. Suma totală 800 fl.

Rugându-vĕ pentru publicarea acestorŭ legate şi mulţămindu-vĕ încă odată pentru frumósa publicare rĕmânemŭ cu totŭ respectulŭ ş. c. l.

FOILETONŬ.

La ḑiua onomastică

a marelui binefăcĕtorŭ Mihail Stroesco.

(declamată în séra ḑilei s-ţilorŭ Archanghelĭ Michailŭ şi Gavrilŭ, la petrecerea sodalilorŭ românĭ din Braşovŭ.)

Cine-a ḑisŭ, că némulŭ nostru apucat-a spre peire?
Cine a ḑisŭ, că totŭ ce-i mare dintre noi s'a depărtatŭ,
Că Românulŭ nu mai are simţulŭ nobilŭ de jertfire
Şi că recea nepăsare pieptul lui a subjugat?...

Amuţéscă aste vorbe, péră astă calumniă,
Némulŭ nostru nu vré mórte, ci în vecĭ elŭ va trăi;
Împrejurul sĕu el póte sĕ privéscă cu mândriă:
Inimĭ nobile batŭ încă, elŭ mai are vrednicĭ fii!

Când o cétă numĕrósă pe a propăşirei cale
Vrea cu dragŭ ca sĕ străbată şi mii pedecĭ o opresc;
Când pe frunţile 'ncălḑite curge-a osebelei vale,
Iată, că din depărtare se aude-unŭ glasŭ frăţescŭ:

„Fraţĭ Românĭ, nu vĕ abateţĭ de pe calea apucată;
»Mergeţĭ, mergeţĭ înainte de isbêndă 'ncredinţaţĭ!
„Domnulŭ sfântŭ din cerŭ vĕ vede. Prin o muncă necurmată
„De a biruinţei laurĭ vrednicĭ voi vĕ arătaţĭ.

„Românaşĭ de-acelaşĭ sânge!.. Eu cu trupulŭ sunt departe,
»Dér cu inima-mĭ de frate orĭ şi când sunt între voi,
„Iată, din a mele bunurĭ eu vĕ facŭ şi vouĕ parte;
„Mergeţĭ numai înainte, strĕnepoţĭ de marĭ eroi!«

Şi cum ḑice, elŭ cu fapta vorba sa îşĭ sigilézá...
Multe lacrĕmĭ de pe feţe dintr'odată s'au uscatŭ,
Şi în pepturĭ ér speranţa cu putere scânteiază;
Multe braţe obosite, harnice, s'au încordatŭ.

De unŭ sufletŭ aşa nobilŭ némulŭ nostru mândru fiă,
Cu încredere elŭ póte sĕ privéscă 'n viitorŭ.
Ér' noi, céta 'ncurageată, sĕ strigămŭ cu bucuriă:
Mulţĭ anĭ, mulţĭ anĭ sĕ trăiéscă bunulŭ nostru protectorŭ!

Braşovŭ, 8 Noemvre 1887.

*N. Cismărescu.**)

Prunca şi Voiniculŭ.

(Culésa din poporŭ de Iuliu Moldovanŭ.)

Pe celŭ drumŭ, pe celŭ colnicŭ
Mere**)-o pruncă şĭ-unŭ voinicŭ.
Voiniculŭ mergea călare
Éră prunca pe picióre
Culegêndu şĭ câte-o flóre,
Neteḑêndu-şĭ pĕruţu,
Blăstămându-şĭ norocu.
Voiniculŭ din graiu grăia:
— Audĭ mândră, draga mea,
Nu-lŭ blăstăma aşa rĕu
Dér de'sŭ eu norocŭ tĕu!
Dér prunca din graiu grăia:
— Bade, bădişorulŭ meu,
Décă eştĭ norocŭ meu,
Lasă-mĕ pe calulŭ tĕu,
Că drumu-i prea grunzurosŭ
Şi nu pociu merge pe josŭ.

Voiniculŭ din graiu grăia:
— Audĭ mândră, draga mea,
Eu pe murgŭ nu te-oiu lăsa,
Că murgulŭ mi-e ernatŭ rĕu,
De-abié duce trupulŭ meu,
Şi murgu-i fĕtatŭ de Marţĭ,
Nu póte duce doi fraţĭ.
Dér prunca din graiu grăia:
— Bade, bădişorulŭ meu,
Eu încă aşa-am visatŭ,
Că năframa ta cea nouă
Era bade ruptă 'n două,
Şi năframa ta cea vechie
Era bade ruptă 'n şépte.
Voiniculŭ din graiu grăia:
— Frunḑă verde trei smochine,
Minţescĭ, şerpóică de tine,
Că nu mi-i ruptă năframa,
Că ţi-i ruptă inima,
Că te timĭ că te-oiu lăsa
Dér prunca din graiu grăia:
— Bade bădişorulŭ meu,
Nu mĕ temŭ că mi-i lăsa
Că eu frumósŭ m'oiu găta
Şi la uliţă-oiu eşĭ
Şi-oiu păşi din paşĭ rĕruţŭ
Şĭ-oiu grăĭ din graiu blânduţŭ
Şi mĭ-oiu cuprinde drăguţŭ.

Bate bată, bade, bată,
Bate bată Dumneḑeu,

*) Pseudonimŭ. — Red.
**) Merge.

Jubileulŭ D-rului G. D. Teutsch.

In 12 Decemvre s'au continuatŭ serbările pentru jubileulŭ episcopului sasŭ Dr. G. D. Teutsch, începute în preséra acelei ḑile.

Episcopulŭ a primitŭ în persónă fórte multe felicitărĭ, între alţele, afară de felicitările deputaţiunilorŭ tuturorŭ institutelorŭ bisericescĭ şi şcolare, ale reuniunilorŭ diferite de bărbaţĭ şi de femei (care i-au dusŭ şi darurĭ) etc. săsescĭ, din partea oraşului Sibiiu şi a magistratului, din partea comitelui supremŭ Bethlen, a directorului superiorŭ de studii (unguresců) Elischer, a inspectorului de şcóle (unguresců), din partea Metropolitului Mironŭ Romanulŭ, a viceşpanului, a protopreotului rom. cat., din partea garnisónei sub conducerea fldml. br. Waldstätten, a protopopului gr. or. Boiu şi protosincelului Popea, a preşedintelui de tribunalŭ în numele tribunalului, etc.

La prânḑŭ au luatŭ parte vr'o 500 persóne, fiindŭ de faţă toţĭ fruntaşiĭ autorităţilorŭ. S'au ţinutŭ toaste pentru Maiestatea Sa, pentru guvernulŭ unguresců, pentru episcopulŭ Teutsch, pentru confesiunĭ, pentru armată, pentru patriă etc.

S'a cetitŭ o telegramă de felicitare a ducelui Ernst de Koburg către episcopulŭ Teutsch, căruia îi conferе şi crucea de cavaler (Komthur) cl. 2-a a ordinului casei sale.

Multe felicitărĭ au sositŭ din Germania.

Unŭ ministru bunŭ naţionalistŭ.

Primulŭ ministru alŭ Italiei, d. Crispi, a adresatŭ o circulară către representanţii Italiei în streinătate, prin care atrage atenţiunea acestora asupra necesităţei d'a cultiva sentimentulŭ naţionalităţei la coloniile italiane din străinătate. Dreptŭ mijlocŭ, care ar puté da cele mai bune şi mai sigure resultate, d. Crispi recomandă cultivarea conveţuirei pacînice între membrii diverselorŭ colonii italiane din străinătate.

Cetăţenii italienĭ din străinătate, ḑice d. Crispi, trebuie sĕ aibă sentimentulŭ că guvernulŭ şi represintanţii lorŭ veghiază cu iubire şi interesŭ asupra lorŭ; că representantulŭ guvernului lorŭ este şi prietenulŭ lorŭ, la care dênşii, la casŭ de nevoie, sĕ se pótă adresa fără nicĭ o sfială, şi dela care sĕ pótă obţiné sprijinŭ cu sfatulŭ şi cu fapta.

De aceea primulŭ-ministru învită pe representanţii Italiei din străinătate sĕ menţină contactulŭ constantŭ cu compatrioţii sĕi, sĕ nu scape nicĭ o ocasiune, ba eventualŭ sĕ caute ocasiunea d'a apropia membrii coloniilorŭ unii de alţii, şi sĕ deştepte în ei sentimentulŭ solidarităţii prin serbarea împreună a serbătorilorŭ naţionale, precum d. es. a aniversărilorŭ în familia regală, a serbătórei constituţionale etc.

In legătură cu acéstă circulară, d. Crispi a cerutŭ Camerei unŭ creditŭ suplimentarŭ de 45,000 de lire pentru înfiinţarea, întreţinerea şi subvenţionarea scólelorŭ italiane din străinătate.

Scirĭ poliţienescĭ. Erĭ înainte de améḑĭ servitorulŭ Tetti Ianos, de locŭ din Făgăraşŭ, încercă sĕ deschiḑă cu forţa ferésta dela galantarul ceasornicerului de aci Ed. Dresnandt în Uliţa vămii, dér o calfă a numitului ceasornicarŭ dete peste elŭ şi cu ajutorulŭ unui poliţistŭ îlŭ arestă. Ianos fù predatŭ autorităţii competente spre pedepsire.

Abusulŭ ce se comite adeseorĭ, că se scutură la unele case pe ferésta către stradă covóre şi cârpe de sters prafulŭ, ba chiarŭ necurăţenii şi gunoiu se aruncă pe ferésta, murdărindu-se strada, ba periclitându-se chiar trecĕtorii, abstrăgêndŭ de aceea că e contra esteticei, e strictŭ opritŭ de §§ 118 şi 125 ai legei penale despre călcare de lege (art. de lege XL din 1819), care prescrie şi amende de 1—20 fl.

Dare de sémă

despre banii incurşi la despărţământulŭ Associaţiunei transilvane Nr. II în Făgăraşŭ, pe anulŭ 1887.

1.) La adunarea generală din 11 Noemvre a. c. s'a încassatŭ dela dnii: Dr. Ştefanŭ Popŭ, proto-medicŭ comitatensŭ, membru pe viéţă, o acţiune în valóre de 100 fl. Alesandru Micu, vicarŭ 6 fl. Iuliu Danŭ, administratorŭ ppescŭ 5 fl. Iónŭ Turcu, proto-notarŭ comit. 5 fl. Gregoriu Maierŭ, jude reg. pens. 5 fl. Ilariu Duvlea advocatŭ 5 fl. Dr. Andreiu Micu, advocatŭ 5 fl. Dumitru Chişiereanu, parochŭ 6 fl. 50 cr. Grigore Negrea, perceptorŭ comit. 5 fl. Iónŭ Dejenariu, comptabilŭ 5 fl. George Munteanŭ, paroch şi învĕţ. diriginte 5 fl. Vasile Stanciu, căpit. în pensiune şi membru pe viéţă, suprasolvire, 2 fl. Nicolae Chiorniţa, propriet. în Cuciulata 2 fl. George Boeriu, propr. în Cuciulata 2 fl. Gavrilă Cornea parochŭ 2 fl. George Borza, notarŭ cercualŭ 2 fl. Vasile Raţiu, învĕţătorŭ 1 fl. Gavrilă Popŭ, învĕţătorŭ diriginte 1 fl. Traianŭ Popŭ învĕţătorŭ diriginte 1 fl Maximilianŭ Receanu, parochŭ 1 fl. Iosifŭ Herciogea parochŭ 1 fl. Sofronŭ Pruna, învĕţ, diriginte 1 fl. Iónŭ Petrişorŭ învĕţătorŭ 1 fl. Nicolae Receanu, parochŭ 1 fl. Nicolae Borzia, parochŭ 1 fl. Teodorŭ Hurducaciu învĕţătorŭ 1 fl. Ioane Popŭ învĕţătorŭ 1 fl., Emilŭ Popŭ notarŭ cercual 1 fl., Nicolae Raţiu proprietarŭ 1 fl., Nicolae S. Popa proprietarŭ 1 fl., Iacobŭ Oana învĕţătorŭ 1 fl., Ioanŭ Budacŭ învĕţătorŭ 1 fl., Moise Brumbea învĕţătorŭ 50 cr. Ioanŭ Stângu primarŭ 50 cr., Ioanŭ Cârstea viceprimarŭ 50 cr., Vasile Cârstea cismarŭ 40 cr., Ioanŭ Popŭ co lectorŭ 40 cr., George Aiser comerciantŭ şi propietarŭ 1 fl., Iosifŭ Roşca cancelistŭ judecat. 50 cr., Tomaşŭ Roşca concipientŭ adv. 50 cr., Ioanŭ Mureşianu cancelistŭ la Sedria orf. 50 cr., Ioan Zabaria cancelistŭ la sedria orf. 50 cr., George Selegianŭ litografŭ 50 cr., Petru Marhao învĕţătorŭ în Galaţĭ 50 cr., Moise Dârlogea, notarŭ cercualŭ 1 fl.

2.) Prin colecta d-lui *Dănilă Pandrea*, învĕţătorŭ în Ohaba, au incursŭ dela d nii:

Dănilă Pandrea, învĕţ. diriginte 1 fl., Ioanŭ Popŭ învĕţ. 1 fl., Aureliu Timariu învĕţ, 50 cr., Filimon Caba parochŭ 50 cr., Samoilă Crişanŭ proprietarŭ 50 cr., Canditŭ Roşca proprietarŭ 50 cr., Samoilă N. Crişanŭ proprietarŭ 50 cr., Biserica gr. cat. din Ohaba 1 fl; la olaltă 5 fl. 50 cr.

3). Prin colecta d-lui *Aurelŭ Negruţŭ*, notarŭ cercualŭ în Noulŭ romănŭ, au incursŭ dela d-nii:

Aurelŭ Negruţŭ, not. cercualŭ 1 fl., Atanase Măcelariu, parochŭ 1 fl., Ioanŭ Stoia, proprietarŭ 50 cr., Moise Huiu, proprietarŭ 50 cr., Ioanŭ Deatcŭ proprietarŭ 50 cr., Moise Nicóră, primarŭ 20 cr., Ioanŭ Stanŭ vice notarŭ 50 cr., Ioane N. (nedescifrabilŭ) parochŭ, 20 cr., Ioanŭ Giurca învĕţătorŭ 50 cr., Nicolae Şuma proprietarŭ 20 cr.; la olaltă 5 fl. 10 cr.

4). Prin colecta d-lui parochŭ *Ioanŭ Mardanŭ* din Sâmbăta sup. dela:

Ioanŭ Mardanŭ parochŭ 1 fl., Spiridonŭ Mardanŭ parochŭ 2 fl.; laolaltă 3 fl.

5). Prin colecta d-lui *Dumitru Bardas*, din Scoreiu, dela:

Dumitru Bardas vice-notarŭ 1 fl., Ioanŭ Popŭ-Davidŭ parochŭ 50 cr., Ioanŭ Georgescu învĕţătorŭ 1 fl., Ioanŭ Marcu primarŭ 40 cr., Nicolae N. Ciungu propriet. 10 cr; laolaltă 3 fl.

6). Prin colecta d-lui *Nicolae Budacŭ* din O. Cârtişóra dela:

Nicolae Budacŭ proprietarŭ 1 fl., Anisca Budacŭ 1 fl., Ioanŭ Budacŭ învĕţătorŭ 1 fl., Mateiu Grovu proprie tarŭ 1 fl., Ioanŭ Bucurenciu proprietarŭ 1 fl., Ioanŭ Nica Voda proprietarŭ 1 fl., Ioanŭ Lupea parochŭ din Sărata 1 fl., Ioanŭ George Voda proprietarŭ 50 cr., Ionŭ Grovu primarŭ 50 cr., George Cocişiu 20 cr., Damaschinŭ Popa-Radu not. cercualŭ 1 fl., Elena Damaschinŭ Popa-Radu 1 fl., Alesandru Stoichiţa propriet. Porumbacu inter. 1 fl. Ionŭ Scorobeţiu comerciante 50 cr., Nicuţiu Oana proprietarŭ 30 cr.; la olaltă 12 fl. v. a.

Suma totală 214 fl. 40 cr.

Făgăraşŭ, în 12 Decemvre 1887.

Niculae Cosgaria,
membru fundatorŭ alŭ Assoc. Trans.
şi cassarŭ alŭ desp. II.

SCIRĬ TELEGRAFICE.

(Serv. part. a »Gaz. Trans.«)

LONDRA, 15 Decemvre. — După o scire din San-Remo a „Oficiului Reuter“, medicii au descoperitŭ în nóptea din urmă simptome nouĕ alarmatóre în gâtulŭ prinţului de corónă, carĭ au şi pusŭ de s'a telegrafiatŭ D-rului Makenzie. Se vorbesce, că se arată o nouă umflătură mai mare ca cea din urmă, care cresce repede. Dr. Makenzie a plecatŭ aḑĭ la San-Remo.

DIVERSE.

Armată desculţă. — Nu de multŭ a sositŭ unŭ trimisŭ alŭ guvernatorului din Abissinia în oraşulŭ Adenŭ, cu scopŭ ca sĕ cumpere cisme pe séma armatei. Mare era bucuria între măeştrii cismaşĭ de acolo, că o sĕ facă trébă bună cu cismele, când colea ce sĕ veḑi, trimisulŭ guvernatorului cumpĕră numai trei părechĭ de cisme: una pe séma comandantului supremŭ şi alte două pentru generalii cei mai marĭ în rangŭ. Celelalte cătane, ḑicea trimisulŭ guvernatorului, dela generalŭ până la infanteristŭ umblă la noi — desculţe!

Smulsŭ din 'naintea altarului. — La 26 Noemvre era sĕ se sĕvĕrşéscă în biserica catedrală dela Lille cununia d-şórei Blanche Silon c'unŭ inginerŭ cu care făcuse cunoscinţă véru trecută la o bae de mare şi se înamorase de dênsu. D-şóra Silon este nepóta unui generalŭ şi posede o avere proprie de 150,000 francĭ Nuntaşii erau adunaţĭ în biserică şi ceremonia cununiei ncepuse, când d'odată, în momentulŭ schimbărei inelelorŭ, năvăliră în biserică mai mulţĭ agenţĭ ai poliţiei, puindŭ mâna pe mirele şi smulgêndu-lŭ dinaintea altarului. Consternaţiunea şi gróza nuntaşilorŭ era la culme, neputêndu-şĭ esplica unŭ asemenea actŭ de violenţă. Pe urmă înse aflà că pretinsulŭ inginerŭ era unŭ condamnatŭ evadatŭ, anume Genot, care pentru unŭ întreitŭ omorŭ fuse condamnatŭ la ghilotină, apoi prin graţiare i se permutase penalitatea în depărtare la Cayenne. In timpulŭ escortărei isbutise a scăpa şi a fugi. Din ordinulŭ episcopului biserica, în care se petrecuse acestŭ scandalŭ, a fostŭ curăţită şi din nou consacrată. Dér cine va putea sĕ repare reputaţiunea miresei, care era p'aci sĕ devină soţia unui galerianŭ?

(Avisŭ pentru fumătorĭ de ţigărĭ.) In fóia pentru chemicĭ a lui Dr. Krause este unŭ articolŭ interesantŭ, scrisŭ de Dr. Soyka, profesorŭ de higienă la Universitatea germană în Praga. Este unŭ faptŭ cunoscutŭ, că calitatea hârtiei de ţigărĭ nu numai că contribue la bunătatea ţigărei, ci are şi din punctŭ de vedere higienicŭ însemnătate. Deşi se crede în genere, că bunătatea hârtiei de ţigărĭ ar depinde dela câtŭ mai puţina cenuşe, ce lasă în urmă arḑêndŭ, profesorulŭ Soyka privesce acésta altfelŭ. Profesorulŭ Soyka a analisatŭ totŭ aceleaşĭ soiurĭ de hârtiă de ţigărĭ, pe carĭ le analisase profesorulŭ Pohl în Viena şi profesorulŭ Lieberbann în Budapesta, şi a mersŭ din acelŭ punctŭ de vedere, că pentru calitatea hârtiei de ţigărĭ nu este de însemnătate cenuşa, ci acele minime părţĭ, carĭ arḑêndŭ se amestecă cu fumulŭ tutunului. Astfelŭ şi analisa comparativă, făcută de profesorulŭ Soyka, a avutŭ totŭ acelŭ resultatŭ ca cele de mai nainte. Şi de astădată s'au declaratŭ soiurile „**Les dernières Cartouches**“ şi „**Dorobanţulŭ**“ ale fabricei Braunstein Frères în Parisŭ ca cele mai uşóre şi cele mai bune. A resultatŭ, că aceste hârtii suntŭ cu 28 până la 74 procente mai uşóre, şi au cu 28 până la 77 procente mai puţinŭ părţĭ streine, carĭ se împartŭ fumului de tutunŭ.

Editorŭ şi Redactorŭ responsabilŭ **Dr. Aurel Mureşianu.**

Nicĭ mai bine, nicĭ mai rĕu,
Numai cum-oiu ḑice eu:

Sĕ te 'nsorĭ de şése orĭ.
Muerea ta cea d'ântêie
Sĕ 'ţĭ fie dulce soţie
Cum ţĭ-am fostŭ bade eu ţie.

Muerea de-a doua óră
Sĕ fiă ca sfântulŭ sóre
Şi bolnávă de picióre.

Muerea d'a treia óră
Sĕ fiă ca sfânta lună
Şi bolnavă de o mână.

Muerea d'a patra óră
Sĕ fie mare mărjólă
Ca sĕ te pórte pin ţéră
Cu hainele subsuóră. *)

Muerea d'a cincea óră
Sĕ 'ţĭ facă bade-o fetiţă
Sĕ te pórte pe uliţă,
Pe uliţa sătenéscă,
Cu tăligă colduşéscă, **)
Sĕ vii şi l'a mea portiţă,
Sĕ 'ţĭ dau şi eu o cojiţă,
O cojiţă de mălaiu,
Făcută de nouĕ ai***)

*) Subţióră.
**) Cerşetorécă.
***) Anĭ.

Ş'o cóje de pită arsă
Dela-ai mei copii rĕmasă.
Şi răsurĭ de pe covată
De când a fostŭ mama fată.

Muerea d'a şésea óră
Facă'ţĭ bade unŭ copilaşŭ
Sĕ te pórte prin oraşŭ,
Că mĭ ai fostŭ prea drăgălaşŭ.

Strigăturĭ poporale

din Câmpia Transilvaniei, culese de

A. M. învĕţ.

Astăḑĭ plecŭ din satulŭ meu
Mânĭ ajungŭ pe la Braşieu,
Dela Braşieu peste munte
In locurĭ necunoscute.

***

Mărita-m'aşŭ mărita,
Da 'n cuptorŭ nu sciu băga,
Pe lopată nu sciu pune,
De nu l'oiu lega cu-o fune.

***

Merge draculŭ pe părete
Cu traista plină cu fete.
Adă'ţĭ drace traista 'ncóce
Sĕ'mĭ alegŭ eu care 'mĭ place,
Adă drace trăiscuţa
Sĕ 'mĭ alegŭ eu mândruţa.

***

De cându-sŭ, de când am fostŭ,
Eu n'am iubitŭ ce-a fostŭ prostŭ,
C'am iubitŭ frunḑa de munte,
Şi fata care-i de frunte,
Şi frunḑuţa cea de viă
Şi fata de omeniă.

***

La casa cu fete multe
Şéde apa de se 'mpute
Şi mâţele pe sub vatră
Că n'au lipitŭ nicĭ-odată.

Multŭ se miră găzdacu
Cum trăesce sĕracu.
Da elŭ trăesce cum póte
Că n'are multe de tóte,
Mere*) 'n podŭ după slănină
Vine 'n casă nu-i făină,
Mere afară lemne nu-să
Vine 'n casă focu-i stinsŭ.

De când pórtă ficiorii
Cisme negre ca domnii
Nu se facŭ nicĭ morcovii;
De când pórtă fetele
Cisme ca şi dómnele
Nu se facŭ nicĭ pómele.

***

Până suntŭ fetele fete
Nu le vede nime bete,

*) Merge.

Décă punŭ cununa 'n capŭ
La crîşmă nu mai încapŭ.
Una 'nchină către altă
Sĕ trăescĭ soră surată
Pe bărbatŭ Vinerea-lŭ bată.

***

Fetişóră cu părinţĭ
Nu sili sĕ te mărițĭ,
Că măritu-i lucru mare,
Nime nu lŭ póte stricare,
Nicĭ popă, dér nicĭ birĕu,
Numa singurŭ Dumneḑeu.

***

Pentru tine mândrulucă
Mĭ-a peritŭ fênu pe luncă
Şi'n grădină preţŭ de-o furcă,
Pentru tine, tu bălae,
Mĭ-a peritŭ fênu la Baie
Şi'n grădină preţŭ de-o claiă.

***

Frunḑă verde de pe baltă
Fostu-mĭ-a şi bine-odată,
Dér s'a'ntorsŭ frunḑa pe tĕu
Fostu-mĭ a bugătŭ de rĕu.

***

Tu leliucă lelişóră!
Facu-ţĭ gura fântânióră,
Când oiu merge cu plugu
Sĕ béu apă cu clopu.

Cursulŭ la bursa de Viena
din 14 Decemvre st. n. 1887.

Rentă de aurŭ 5% . . .	98 05	Bonurĭ croato-slavone . .	105.75
Rentă de hârtiă 5% . .	83.20	Despăgubire p. dijma de vinŭ ung.	98.75
Imprumutulŭ căilorŭ ferate ungare	148.—	Imprumutulŭ cu premiu ung.	121.—
Amortisarea datoriei căilorŭ ferate de ostŭ ung. (1-ma emisiune) . . .	93 75	Losurile pentru regularea Tisei şi Segedinului .	121.50
Amortisarea datoriei căilorŭ ferate de ostŭ ung. (2-a emisiune)	— —	Renta de hârtiă austriacă	79.10
		Renta de arg. austr. . .	81 60
		Renta de aurŭ austr. . .	110 70
		Losurile din 1860 . . .	133 25
Amortisarea datoriei căilorŭ ferate de ostŭ ung. (3-a emisiune)	112 25	Acţiunile băncei austro-ungare	875 —
Bonurĭ rurale ungare . .	104.—	Act. băncei de creditŭ ung.	279.50
Bonurĭ cu cl. de sortare	103.50	Act. băncei de creditŭ austr.	274.90
Bonurĭ rurale Banat-Timişŭ	103.50	Argintulŭ —.— Galbinĭ împărătescĭ	5.97
		Napoleon-d'orĭ	10.—
Bonurĭ cu cl. de sortare	103 25	Mărcĭ 100 împ. germ. . .	61.90
Bonurĭ rurale transilvane	103 50	Londra 10 Livres sterlinge	126.30

Cursulu pieţei Braşovŭ
din 15 Decemvre st. n. 1887

Bancnote românescĭ	Cump.	8.52	Vênd.	8.55
Argint românesc	»	8.48	»	8.50
Napoleon-d'orĭ	»	9.95	»	9.98
Lire turcescĭ	»	11.24	»	11.36
Imperialĭ	»	10.24	»	10.26
Galbenĭ	»	5 87	»	5.90
Scrisurile fonc. »Albina« 6% .	»	101.—	»	102.-
„ » „ 5% .	„	98.—	»	99.—
Ruble Rusescĭ	»	110.—	»	$111\frac{1}{2}$
Discontulŭ . . .	»	$6\frac{1}{2}$—8% pe anŭ.		

Ü Sz. 511/1887.

Arverési hirdetmény.

A „Georg Türks Sohn“ csődtömege hitelezői által kinevezett hitelezői választmánynak 1887 évi November hó 22-ik napján hozott határozata alapján a csődtömeghez tartozó leltározott ingóságok (butor és papirgyári berendezési tárgyak és papir-készletek és anyagok) értékesitése czéljából ezen ingoságok valamint a csődtömeghez tartozó összes követeléseknek, nyilvános árverésutján leendő elárverezésére határidőül tolyó 1887 évi Deczember hó 19-ik napja, illetve következő napjai mindenkor délelött 10 orakor tüzetik ki.

Miről a venni szándékozok azon hozzéadással értesittetnek, hogy az árverés a helyszinén a Bolonya külvárosban fekvő „Türk“-téle papirgyár helyiségében fog megtartani, és hogy az ingóságok egyenként, de a lehetőségig nagyobb részletekben és a leltári becsáron alól is, de mindenkor azonali készpénz fizetés mellett fognak a legtöbbet igerőnek eladatni és birtokbe bocsáttatni.

Brassóban, 1887 évi December hó 7-én.

A hitelezői választmány és csődtönreggondnok felkérésére:

3—3 **Nemes Péter**, m. közjegyző.

Avisŭ d-lorŭ abonaţĭ!

Rugămŭ pe d-nii abonaţĭ ca la reînoirea prenumeraţiunei sĕ binevoiască a scrie pe cuponulŭ mandatului postalŭ şi numerii de pe făşia sub care au primitŭ ḑiarulŭ nostru până acuma.

Domnii ce se abonéză din nou sĕ binevoiască a scrie adresa lămuritŭ şi sĕ arate şi posta ultimă.

Décă se ivescŭ iregularităţĭ la primirea ḑiarului oŗor. abonaţĭ suntŭ rugaţĭ a ne încunosciinţa imediatŭ prin carte postale, ca în câtŭ depinde dela noi, sĕ se delătureze. *ADMINISTR. „GAZ. TRANS.“*

Tipografia ALEXI, Braşovŭ.